

ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând cererea depusă de Ruslan Andrițco cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad,

în cauza, intentată la cererea lui Ruslan Andrițco cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința Societății cu Răspundere Limitată „Inter Grain”,

c o n s t a t ă :

La 07 noiembrie 2022, Ruslan Andrițco a depus în instanța de judecată cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul S.R.L. „Inter Grain”, solicitând intentarea procesului de insolvență față de S.R.L. „Inter Grain”, desemnarea în calitate de administrator al insolvenței – administratorul autorizat Svetlana Fanari, admiterea și validarea creanței în sumă de 1085993 lei și 35 de bani, aplicarea măsurilor de asigurare în corespundere cu art. 24 al Legii insolvenței.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către creditorul Ruslan Andrițco, prin care a solicitat intentarea procesului de insolvență față de S.R.L. „Inter Grain”.

În scopul prevenirii modificării stării bunurilor S.R.L. „Inter Grain”, în perioada de până la intentarea procesului de insolvență s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, inclusiv a fost numit în calitate de administrator provizoriu al S.R.L. „Inter Grain” – Svetlana Fanari, deținătoarea autorizației nr. 104 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La fel s-a instituit perioada de observație, începând cu data adoptării încheierii și s-a obligat debitorul să în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu.

La data de 24 ianuarie 2023, Ruslan Andrițco a depus cerere cu privire la strămutarea examinării cauzei de insolvență la o altă instanță de judecată egală în grad potrivit art. 43, alin. (2) lit. d) și f) Cod de procedură civilă, solicitând admiterea cererii, strămutarea cauzei de insolvență S.R.L. „Interg Grain”, nr. 2i-543/22 din procedura Judecătoriei Chișinău la o altă instanță de judecată egală în grad, ca urmare a existenței circumstanțelor prevăzute de art. 43, alin. (2) lit. d) și f) Cod de procedură civilă.

Examinarea cererii de strămutare înaintată de către Ruslan Andrițco a fost

stabilită pentru data de 14 februarie 2023, ora 09.00.

La data de 13 februarie 2023, Ruslan Andrițco a depus o cerere de strămutare a cauzei, solicitând strămutarea cauzei 24r-24/23 din procedura Curții de Apel Chișinău la o altă instanță de judecată egală în grad, ca urmare a existenței circumstanțelor prevăzute de art. 43 alin. (2) lit. d) și f) Cod de procedură civilă.

În susținerea cererii de strămutare a menționat că există circumstanțe obiective ce pun la îndoială imparțialitatea judecătorului ce examinează litigiul respectiv, ori, examinarea mai multor litigii legate de companiile părți ale procesului judiciar, precum și expunerea asupra mai multor cauze care vizează aceste companii dau dovada clară a faptului că această cauză urmează a fi strămutată la o altă instanță judecătorească egală în grad.

Prin încheierea din 14 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a dispus ridicarea de la examinare a cauzei, transmiterea acesteia către Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii de strămutare intentată la 13 februarie 2023 de către Ruslan Andrițco.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea depusă de Ruslan Andrițco privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 43, alin. (2), lit. d) și f) din Codul de procedură civilă, instanța strămută cauza la o altă instanță dacă din motivul recuzării (abținerii de la judecată) unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă, precum și dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Aliniatul 4 al aceluiași articol prevede că strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin. (2), lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac.

Curtea de Apel Chișinău a remis cauza la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de strămutare și cadrul legal aplicabil speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de către Ruslan Andrițco ca temei de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Chișinău, sunt vădit neîntemeiate și declarative.

În condițiile speței, aceste argumente nu și-au găsit confirmare, fiind doar la nivel de suspiciuni în imparțialitate a judecătorului care a fost desemnat pentru examinarea cererii de strămutare, fără a indica motivele de fapt și de drept, pe care se întemeiază suspiciunea, cu anexarea probelor concludente și pertinente, ce justifică acest fapt.

La aspectul dat, urmează a fi notat că în vederea asigurării dreptului participanților la proces la o instanță de judecată imparțială, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, legiuitorul a prevăzut la art. 50, art. 52 și art. 56 din Codul de procedură civilă, dreptul participanților la proces de a înainta cerere de recuzare în baza temeiurilor prevăzute

la art. 50 din același cod. Numai în situația când din motivul recuzării și/sau abținerii mai multor judecători ai Curții de Apel Chișinău, substituirea judecătorilor ar deveni imposibilă, instanța ierarhic superioară ar avea dreptul să strămute prezenta cauză la o altă instanță egală în grad, situație ce în prezent nu se atestă.

În acest sens, Colegiul reține prevederile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, care stipulează că judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

În hotărârea pe cauza Kyprianou împotriva Cypru (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza Piersack împotriva Belgiei (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea cauza Grieves împotriva Marii Britanii, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii acelui complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea cauza Castillo Algar împotriva Spaniei și cauza Morel împotriva Franței). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea cauza Ferrantelli and Santangelo împotriva Italiei și cauza Wettstein împotriva Elveției).

În cauza Micallef împotriva Maltei, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

În acest sens, se reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut

întotdeauna că a aplicat demersul subiectiv potrivit căruia „un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului” (cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei, § 58).

Raportând aserțiunile expuse supra condițiilor din speță și argumentelor formulate în susținerea solicitării de a strămuta cauza, Colegiul constată din lucrările dosarului că judecătorului-raportor, căruia i-a fost repartizată spre examinare cererea de strămutare, nu a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale.

În aceste circumstanțe Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că argumentele invocate în susținerea cererii cu privire la strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău, la o altă instanță egală în grad nu se încadrează în prevederile art. 43, alin. (2), lit. d) și f) din Codul de procedură civilă.

Solicitantul nu a exemplificat împrejurările de ordin obiectiv sau subiectiv ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății judecătorilor Curții de Apel Chișinău, având în vedere că, în spiritul CEDO, orice bănuială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată. Suspiciunile declarative nu pot servi drept temei de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad pentru judecarea cauzei.

Respectiv, Ruslan Andrițco nu a demonstrat că există fapte verificabile care pot pune la îndoială imparțialitatea tuturor judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de strămutare a cauzei civile în altă instanță de același grad, depusă de către Ruslan Andrițco, cu trimiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinarea cererii de strămutare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 43, alin. (2), lit. d) și f) și alin. (4), art. 269 - 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de Ruslan Andrițco cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad.

Cauza civilă, intentată la cererea lui Ruslan Andrițco cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința Societății cu Răspundere Limitată „Inter Grain”, se remite pentru examinarea cererii de strămutare, la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat